

دییوسی مرگی

جانان می لارو مسافر شو
دییوسی مرگی پری راغلو مرپه شینه

Ketabton.com

ترتیب کوونگی: ثناوالله توحیدیار

➤ زما په اړه

په اړه می:

زه ثنا والله توحيد يار له وړوکتوبه می د شعر او لیکوالي سره مینه درلوده او هڅه کوم خپل احساسات او تجربی له خلکو سره شریک کړم دژوند په ډیرو سختو ډگرو

کی پاتی راغلی یم خو بیا می هم ماتی نه دی خوړلی او همیشه می خپله مبارزه جاری ساتلی ځکه شاعر وایی

چی غوتی پسی وهی په لاس به درشی

چاویل چی په دریاب کی گوهر نشته

دژوند دډیرو سختو حالاتو سره همیشه په مبارزه کی یم ځکه انسان باید هیڅ وخت هم خپل همت له لاسه ورنکړی او په دی لاره کی هیڅ خنډ هم ونه منی

شخصي ځانگړتیاوي

زه تل هڅه کوم خپل مهارتونه نور هم پراخ کړم او خلکو ته مثبتې انرژي ورکړم.

اړیکه

[sanaullahfarhad07@gmail.com] ایمیل

واتس اپ: [۹۸۹۳۹۲۶۳۸۴۳۷] تیلیگرام

[۹۸۹۳۹۲۶۳۸۴۳۷]

نور معلومات

په دی کتاب کی می درته دغم خپلو مینانو دزړه اواز په ټپو
لنډیو اوبیتونو کی راتول کړی دی انشا الله تعالی ددی او
ددی کتاب راتلونکی برخه به هم دوخت په تیریدو درته آماده
کړو

که څوک غواړی چی لیکنی شعرونه او معلومات یی
داپلیکشن یا هم دکتاب په بڼه ورته جوړ او خپور کړو نو
زموږ سره په تماس کی سی

ستاسو د همکارو په هیله

 دبیوسی دوران به تیرشی

   هیربه می نشی خیل نیمگری ارمانونه

 نه می دیدن شی نه می صبر

  په غم لړلی یارانی ستړی دی کرمه

 چی می بیغوره یار خبریږی

 په ما به جوړ وی توروخاورو امبارونه

 په نیمه شپه روژه بهانه کری

 په شونډو لاس کیږدی چی نه یی درکومه

 په تادی هیڅ نه کیږی یاره □

  تادی رب واخلي چی خبره خلاصه شینه

  تیر به شی وختونه یادونه به دی پاتی شی

  جوړ به شی زخمونه خو داغونه به دی پاتی شی

خپل نصیب می په مثال دتوری شپي دی ☹️

توره شپه چی صبا کیږی زه به نه یم 😞

دزړه پرسر می ازغی مات شو 💔

نه یی راکښای سم نه یی درد زغملی سمه 😞 ☹️

ما په نصیب موندلی یاره 😞

دکلی خلک دی رانه ولی بیلوینه 😞

اخیر به توره شپه صبا شی 😞

یاربه رانشی ما به مړ له غمه کرینه 😞 😞 ☹️

دروژه ماتی وخت کی راغلی

زه روژه ماته کرم که تاته وگورمه

ملنگه دوی گتی دی وکری

یو دی خیرتول کرو بل دی وکرو دیدنونه

دروازی ملنگ ته وایه

جام سره مه نیسه دپیغلو مروندونه

دا دروازی ملنگه پاسه

اوس به دی سپینی جامی سری په وینو کمه

دا خوب نه پاسه خوانی مرگه

خولگی مے واخله زه په غلا راغلی یمه

غریبی خه لوبی دی وکری

زه دی یارانو له سیالی ویستلی یمه

لالیه تانه گیله نه کرم

زما گیله به له غریبی ورخی وینه

مسافری دی نوره بس که

تورو کمسیو کی می سپین ولکیدونه

دومره یوازی یم لالیه

که مرکیدم سترگی به خوک راپتوینه

سترگی په تلوکی راستی کړه

دبیا راتلو دلاسا راکړه کنی مرمه

ماسره غم په نیمه واخله

مه په راستی درته جانان وایلی دی نه

محبت که دینایست محتاجه نه وے

زلیخا به په یوسف مینه نه وه

په روژه ماتی یار میلمه شو

کجوری نشته اوس به شونډی ورکومه

شونډی یی راکړی ماناری کړی چی روژه می لاره

هغی ویل چپ شه مړه هسی هم شکی روژه ده

خوله می دخولی دپاسه کبڼیروده

چیپه می پریروده چی گیلی درته کومه

اور دی زما په خوانی بل کرو

بیوفا ما درسره څه بد کری دینه

بڼه ده چی تالرمه خدایه

زړه ته نږدی خلکو یوازی پرینودمه

دوکه دی وکړه ځان دی خلاص کرو

زه دی دژوند په لار یوازی پرینودمه

دزړه ازار می ورپسی شه

ډیر می په نیمه شپه ژړلی دی مینه

انجلی خبره یی که نه یی

فرهاد ملگری لتوی په سفر ځینه

که دوطن زیر مازدیگر می نصیب نشو
دایردیس تور مابنایمونه خومی خیل دی

مینه می کوله خو بیلتون ته می هیخ پام نه وو
مایکی ټول عمر دخوانی هسی برباد کرلو

داسی دی مات کر مه جانانه
واپس چی خان راتولوم قیامت به وینه

چاچی په خپله په خان کری
نه دی گیله کری نه دی اوبنکی تویوینه

دبیوسی باران ورپزی توحیدیاره
دامیدونو چتری سنتی ماتوینه

مسافری ته خفه نه یم

په دروازه کی ستا سلگی رایادی شینه

غیرتی یوه بنځه دی بنه ده

دبیغیرتو که لښکروی ورک دی شینه

زما دزړه نه خدای خبر دی

جانان زما په حال خبرکړه چی رازینه

ته په پیسو مین یی یاره

وطن ته راشه زه په تا مینه یمه

ماله د ډنډ نه خټه راوړه توحیدیاره

داوسنی زمانی یار تری جوړومه

له پټو زړونو خبرداره

پروردگاره لیونی ورپسی شومه

گیله دخپل سړی نه کپړې

ته زما څه یی چی گیلی درنه کومه

مازدیگر کور ما بنام په لاری

خدایه دلاری مل می راولی چی ځمه

عالمه اخواشی لارراکړی

زه می فرهاد لالی ته غاړه ورکومه

چی لمر ډوبیږی تیاره کپړی

زه چی تانه وینه تیاره راباندی شینه

ما په نصیب موندلیه یاره

د خلکو خولی دی رانه ولي بیلوینه

ستا دیدن پسی می دوه سترگی څلور سوی

ته راځی که زه د تل لپاره لار شم

بی وسی توره وی که سپینه

جنان می زی زه په بلی ولاړه یمه

په نصیبه می پراته وه

چیرته زما نازک بدن چیرته غمونه

لارم دخپل وطنه لارم

بیوفا یار راباندی ډیر کبر کوینه

داوربل تکی می سپین کیری

تاپه پردی وطن کی خه لیدلی دینه

یاره دزیره نه راته گران یی

راشه قسم په پیر بابا درته کومه

ستا خو پروانشته لالیه

ستا خاموشی می دزیره وینه وچوینه

چی ماخوستن شی زره می تنگ شی

برستن کفن شی اندامونه می سیزینه

دیار بنکنخل دگل ویشتل دی

بد یی خندل دی چی دبل سره کوینه

لکه کابل دافغان حق وی

داسی می حق دی دجانان دزلفو سرونه

په خوله به سل حله تا هیر کرم

دابیغیرته زرگی تل تا یادوینه

که ورکوی ورته می ورکری

سپینی پکری راپسی حی خونری شومه

شونډو می وچ پتری نیولی

ستا دبیخونده یاری تاو پری تاوومه

په پلار می بله جرگه اوکره

که دریی نکرم په زومبی چربانگ به خونه

کوزدن پرشوی واده پری مه شی

په کور زره شی گورته یوسی ارمانونه ب

دمرگ اوژوند څه پته لگی

نن می په دواړه مخه بڼکل کړه درنه ځمه

صباپه بیا بازارته لارشی

بنگری می تور غوښتل تاشنه راوری دینه

دبیلتون زور راته معلوم شو

په میری قدم نږدم یاربه یی وینه

هغه ده لاره پناه کیری

پناه یی مه شه دسور شال سره پلوونه

دقوم بنڪلا دقوم رهبره

داستا غيرت ته سلامي ولاړه يممه

زما قيدي جانان ته وايه

په انتظار كي درته تېري ناسته يممه

بي غيرتي مي كړي نه وه

دوخت ظالم ته لکه غرولاره يممه

په تادي هيڅ نه كيږي ياره

په مادي وشي زه په تا اباده يممه

بيلتون دي داسي احساسپيږي

لکه چي گوټي دروازي كي گيري شينه

زما قیدی جانان ته وایه

چی پښتونخوا درباندي بیا وکړل ننگونه

خواته دی یم قدر می نکړی

که درنه لارم بیابه وکړی ارمانونه

که خدای کول وار به می راشی

ناچاره ژونده اوس دی هره یوه منمه

زړه می په داسی چا مین دی

نه یی دیدن شته نه می زړه صبر کوینه

بنځه په هر سړی کونډیږی

سړی هغه دی چی پری خاوره کونډه شپنه

سترگی می ستا لاری ته گوری

اوبنکو می وران کړل دنری زنی خالونه

خاموشی اوبنکی اوپه سترگوکی ایثاری سلگی

جار دزړه درده په هنر همردی وخورمه

ملا نکاح کی قسم ورکړه

په اوسنو جینکو نشته اعتبارونه

نه به داستا زړه په قرار شی

نه به زما مینه په بل چاماته شینه

دزمانی فالگره مرشی

بی وخته گوری دخوانانو نصیبونه

نور خویی هیخ ویلی نه دی

داستا پیغوری راکوه په ژرا شومه

لالیه تینگه غاړه راکړه

دبیلتانه سیلی راځی مونگ بیلوینه

اول دی وو اخیر دی نه وو

په نیمه خویاری دی زه پښیمانه یمه

دیارانی قیمت دی وایه

که دپلارجان میراث می ځی تیاره یمه

په تور ماښام دی غاړه راکړه

دمرگی هیره شی چی نه دی یادوینه

خبری لنډی لنډی وایه

مورمی میره ده په لالا می مرکوینه

زما اوستا دنصیبونو ستوری نه یوکیږی

تولی وندی دی اور پسی کړه ماته زهرراکه

زما په شورکی زړه تنگیږی

خو دبنگرو شور پکی نه حسابومه

راشه زما په خواکی کینه

که خوند یی درکړو صبا بیا راشه مینه

ته لکه یوسف رانه ورک شوی یی

زه لکه یعقوب درپسی روند شومه

زیره می په داسی چه مئین دی

نه ئی دیدن شته نه می زیره صبر کوینه

داستا ارمان وو ما پوره کرو

داستا لپاره می راوری زیرگلونه

دگلو لبنته می گنلی

دلمی بوئی دازغو دی دکه کرمه

بی صبره یارته می ناری کری

یاردی سفرته روانیری ملاترینه

دزیرگی زور می پاتی نه دی

یاره کیسی دی لنډوه ستیری دی کرمه

صبا به ستا ایمان معلوم شی

پلار دی دسر سودا دبل سره کوینه

پیغلو له غره نه گیدی راوړل

په سره غرمه خوانان له خوبه پاڅوینه

باران دی نور هم په شیبو شی

دیار دیدن له به دینجو پر سر حُمه

باران دی نور هم په پنجو شی

که ودریزی جانان خپل کلی ته حُینه

باران دی نور هم په پنجو شی

بناسته یار می نن پرڅنگ دی رانه حُینه

ماماشومتوب لیدلی نه دی

زه خپل غربت لوبو ته چیرته پریخودمه

دخوانی ژونده مه تیریگه

ماته یوښکلی دیاری ویلی دینه

خاطر دی ډیر راباندی گران دی

دچا دوراندی سترگی نه درارومه

یو لیونتوب بل مینتوب وو

کله به ته کله به زه مرور شومه

ډیری زاری می ورته وکړی

په زړه ظالم جانان یوه نه قبلوینه

د خوانی ونه می زیره شوه

د صبر ونه به می اوس نیسی گلونه

بیلتون ته وایه لاس دی خلاص دی

یار دی جداکړو نور دی سه پرواه لرمه

کله کله د راغلي یار له اړخه

خو راغلي پیغامونه سړي وڅوري

مراور یار نه پخلا گیگی

اوس به سپین بزیری په جرگه ورته لیرمه

هغه زما له قصده اوس دچاسره اوسیگی

هغه زما له قصده یاره بل چاته واده شوه

مینه دی کره صبر دی نه وو

اوس دبیلتون دردونه وز غمه زه حُمه

چاپه غم چاپه قرار کی شپه کره تیره

چا دیار په انتظار کی شپه کره تیره

دچاتول بدن از غو سوری سوری کر

چا د گلو په گلزار کی شپه کره تیره

لکه چی بیا دی زړه بایلی دی او بیا مین پی 😞

چی په سندرو کی گیلی کوی دا چاته کوی ❤️😞

دغه بنپرا به درته وکرم

نصیب دی مه شه په بیغمه زره خوبونه

کله کله خپل قسمت ته په ژړا شم

کله وخاندم چی خیر دی وخت به تیر شی

دقبر د عذاب قیصی دی ستړی کړو ملا

دژوند دبد امنی په دی عذاب خبره وکړه

دجدایی اول ما بنام وو

اذان شروع زه سلگو نیولی ومه

پیشمنی می دا یار په شونډو وکو 🤔 😍

که می سل کال روجه وی پروا نشته 🤔 😞

په تور لحد کی به ناری کړم 😞

ویده به ویخ کړم ویخ به خوب ته نپریدمه 🤔 🧡

ورکه دکور کلی یاری شه

دزنی سرمی دیوال کندي کندي کنه

زما دزیره زور یی اوبه کرو

دزورورو په نصیب ورسیدمه

دنیابه ستاله سره جار کړم

ستایو دین په درست جهان نه ورکومه

زه به تری ولی نه زاریوم

جانان چی ټول کلی پریردی ماله راحینه

په زره کی ډیر راباندی گران یی

ناخبریاره تاته نه وایم حالونه

جانان می حی زه ورته گورم

وس می دخدای په چارو نه رسی مینه

توپک سینگار دزوانی نه دی

دپښتنو سره قلم مزه کوینه

یا داشناکوخی ملنگ وای

یازور ملا وای چی می لوستی کتابونه

وار به دی تیر شی لونگینه

مدام به نه وی دسینی پرسر تالونه

که زه خبر وای چی تابیایی

مابه تصویر درنه دشپی ویستلی وونه

خه لیونی وختونه تیر شول

خوک رانه هیر شول دچازه هیرشوی یمه

سنگه ناخپه رانه لاری

داسی ناخپه دی خدای راوله مینه

مازدیگری دی بنیری مه کره

ته به دناز بنیری کوی ربنتیابه شینه

ته به ولاریی بل به یار کریم

داستاله قصده به یی ټول نازونه وړمه

په دو عاگانو به دی وژنم

زما په خوله تاته بنیری کله راځینه

چیری دی سترگی کری بدلی

چیری دی وکرلو دصبر تعویذونه

لالی دی خپله خوبنه وکری

په تلوی نه یم دبی ننکو کار کوینه

که تری بیلیزم نو ورکیرم

ژوند ته می داسی څوک راغلی دی مینه

مخی له مه راځه شرمیرم

پته خبریرم چی ماتاله درکوینه

زه خوشخبری درکوم یاره

پلار می رضاشو مور می تاته درکوینه

غم دی زما شو ته دېل شوی

شیرینه یاره زه دچا ورسیدمه

لالی دی توری کوډی وکړي

کنی په خپله رضا خوله نه ورکومه

وه په تپه مینه یاره

دزړه خبری په تپو کی درلیرمه

ته راته سر په زنگون کپړده

زه به قیصی دسوی زړه درته کومه

نه می دیدن شته نه می صبر

په غم لړلی زندگی ستړی دی کرمه

□ زما د ويخو شيو احساس به درته هله اوشي 😞

□ □ ❄️ کله چی ته په چا مين شی او پوښتنه دی

□ ❄️ ونکړی

لږکوتې کم شه ده یار غمه..

اباسين هم په څه موده کمی کوينه 😞 😞

❄️ په جنازه کی می شریک شه 😞

👉 چی دلحد مری پیغور نه راکوينه ❄️

چی نصیب می په دنیا ورسره نه وو.

👉 ربه ولی دی مین په داسی مخ گرم. ❄️

خدای دی زما کړه خوږه یار

چی دی په څنگ کی لکه حوره ناسته یمه 😞

مینه دزیره په سترگو کیری

مخامخ سترگی پیغلی ژر ژر بدلوینه

په مادی مرگ راپوری نه دی

سترگی دی واروه ستی ستی دی کرمه

په زره می څه بلا تیریږی

عالم ته روغه په خداولاره یمه

په یارانی پښیمان ته وایه

زه دی دسر صدقی اوس هم ورکومه

نه څوک وو نه می پکار سو

دونی پانه وم گرنګ ته پریوتمه

دلته هره پیغله خانگه ده دگلو

دلته هرزلمی لونگ دی محترمه

اسمانه لارراکړه درخیژم

خمکی پرسرمی یارراکړی جوابونه

په اینه کی په ژرا شوم

بدرنگه نه وم په نیستی یی پریښودمه

جانانه راشه که دیدن کړی

وروستی طبی راپسی بډی پناه یی کړمه

دزلیخا خوبونه ستاوو

لکه یوسف دی بی گناه تهمتی کړمه

تابه دمینی رنگ کی رنگ کرم.

لکه لونگ به دی په غاړه گرزومه

نه می داغ شته په زرگی نه په لمنه

بدنام داسی یم چی مه کوه پوښتنه

مجبوری وه ما به خان کړو ملامته

تابه نه منله خپله تپروتنه

نه می خدای اونه مخلوق پکی رازی که...

ژوند عبث لکه دیمی محفل تیر شو.

یوه می دا خبره واوره

چی نر سړی به د دله د لاسه مړینه

دچا په سترگو پسي ړوند په سترگو

دچا دیدار پسي می زړه خوريزي

تر نيمی شپي پوري رانغلي

په مادی سپي په مازديگر ترلی دینه

خلگو هنديانی په نکاح کړی

زما کافر لالی په خوب کی نه راځينه

خبري لنډی لنډی وایه

دلاری سردی څوک به ځی څوک به راځينه

جانان نادان دی غاړه غواری

په دی روژه کی غاړی چا ورکړی دینه

🥲: ته یو ماښام رانه خفه تللی وی 🥲

🥲 اوس هر ماښام راباندې تبه راځي 🥲

خبری لنډی لنډی وایه

دلاری سردی خلگ نور گمان کوینه

وعدہ دی وکړه بیارانغلی

بیگاه می ټوله شپه نوکان خوړلی دینه

دالزامونو ډکه یاره

تا پسی بدی گنگوسی دی غلی یمه

دنگه دی ونه دنگه غاړه

جانانه دواړه دی زما دخوښی دینه

ما په تهمت گتلی یاره

تهمت زما شو ته دبل شولی مینه

زما په تهمت گتلی یارو

تهمت یی زما شو یار دنورو خلکو شونه

زما په تهمت گتلی یاره

داستا تهمت سره به څنگه ژوند کومه

زما په تهمت گتلی یاره

داستا تهمت می دمرگی په سیلاب ورینه

زما په تهمت گتلی یاره

تهمت زما شو خوله وبل ته ورکوبینه

داانتظار داشوگیری چیرته

زه مرکیدمه ته راتلی چیرته

کلی دکلی غوندی نه دی کنه

هغه یاران هغه حجری چیرته

سترگی به خوک راپتوی دزکندن په وخت کی

تاپسی وکرمه ناری چیرته

تاپسی یاره نور بیحده زوریدلی یمه

یو خبر راکره چی راخی که نه راخی چیرته

ته دبل شوی غم دی زما شو یاره

داستا دغم پیپی پیپی زه ورمه اوته پی چیرته

خالی به پاتی شی وطنه

خوانان روان دی درنه کدی باروینه

مخ دی کابل خال پینوردی

زنه دی کوته کندهار رایادوینه

په وعده کلک درته ولایم

موسم خونه یم چی رنگونه بدلومه

ناز به دی ورم نازدی چلیزی

دزورورو اوبه تل په لوره حینه

جانانه چیرته رانه لاری

داستا لپاره د لوگر لاری خارمه

په کیسو پسی دی بل رکم خفه
ورک لالیه نن می بل رکم یادیری

په یو ذهنی عذاب دی وارولم
زما لتانه داسی طمعه نه وه

دی حالاتو می خرابه حافظه کړه
فرض لمانځه ته هم ترم دجنازی نیت

توره شپه کی ورته ټول رازونه وایم
بی دلیله په سپوږمي باندی مین یم

چا حوصله راکړه اوچامو حوصله ولیده
ملنگه مور ډیره بی درده زمانه ولیده

کله کله یی اواز پسی خفه شم
کله کله می یادیزی یار بیحده

کیسه زما دمحببت فرهاده

چی شپه لری سنگه به سخر نلری

په موږ څه کوئ د حُسن سوداگره

موږ بدرنگه بی هنره بی دولتته

بنگري نیم بنکته کره نیم پورته

چی په خالی مړوند دې سر ولگومه. 😊

زړه می له ټولی دنیا تور دی

سوال دمرگی راته کوه چی خاوری شمه

په صبر صبر می زړه شین شو
نور می دصبر طاقت نشته وبه مر مه

چی خط می وایه ورته ژاړه
ماچی لیکل ورته می ډیر ژړلی دینه

په دین دومره دمه وشي

لکه رنخور په امسا واخلی قدمونه

دجینکو مکاره خویه

لوگی بهان کری ژرا یار پسی کوینه

یادی نصیب راسره وشه

یامی په عرش کی پانه زیره شه چی مرشمه

عمر برباد درباندی تیرشو

دا باقی عمر زه په مرگ حسابومه

دپیغلو زرونه پولادی دی

یویار یی مروی بل ته سترگی توروینه

بَنکاري چي خواني لاره بوڊا شومه

نرم خوراک سخت راباندي ولگي

اوزه چي هر خومره خواري خان باندي وکړمه

بَنکلي شم خووخت راباندي ولگي

دنصیب جنگ دی څه به کپړی

دلپونی سره می روغه نه راینه

دمازدیگر زیریه لمره

په روغو وایه درنخورو سلامونه

په مازدیگر کی مین مه شي

دمازدیگر رنگونه لمر زیرکری دینه

زما جانانه توحیدیاره

یاخو راشه یابه مړ درپسی شمه

دستنی سوم کی مخ بنکاره کړه

لکه یعقوب پیغمبر روند درپسی شومه

دقبر خواکی ورته ناست یم

یار مرور دی راته نه وایی حالونه

جانا په هيڅ نه رضا کيږي

ددرغجن ملادي ورک شي تعويذونه

پر ميسينجړي ميسيج راغلو

هرڅه مي هير سول حيران ودريدمه

که سړي ډير په زړه محکم وي

چي داشنا له غيږي ځي ژړا ورځينه

زما جانان که سم سړي وای

زه به دبل ډولي ته ولي ورختمه

ما وفادار گنلي ياره

دکوڅي ماره په تگي دي وخورمه

خوک می لیدو پسی رندیزی

چا می مرگی ته صدقی منلی دینه

داخل می یارته سلام وایه

داورته وایه زره می تاپسی نور چوینه

لوگرته لارشه ورته وایه

دکندهاری لالی دی رره چوی مینه

لوگرته لارشه ورته وایه

دکندهاری لالی فریاد راوستی یمه

لوگرته لارشه ورته وایه

دکندهاریانو جفا چالیدلی دینه

سه می چوند زری زری شو 😭😭

سه می په کم عمر کی ولیدل غمونه 😭😭😭

ته په جومات کبني هم په ځان هم په ایمان یریگی

زه میخانه کبني ځان ساتمه له ایمانه سره

په ژړا ژړا می زړه شو درنه صبر .. 💔

آوس که جوړ راته جنت شی نه دی غواړم ... 😭

صفتونه به زما هم بلا واورې

صبر وکړه چې په خاورو کې خو پت شم ☹️💔🍂

په میلمنی جینی مین شوم 🍂🍂

نه می دا زان کره نه یی خلاص د غم شوم ☹️💔

ارمان به هلته زما در شی

چې می د سخات پیسو ته ونیسی لاسونه

روغ به له روغو سره ناست وی.

په زړه زخمی به چیرته بیل له خلکو وینه.

ماتہ پہ سترگو کی خال وایہ

دہ خولی خبری دی خواگی دی مڑ بہ شمه

سوک زما غوندي خراب نشته ملگري

حساب دہ دي چي حساب نشته ملگري

خہ پہ سختو سختو لارو کی دی گیر کرم

خہ دمستی خواني تاب دي رانه واخيست

خہ کم اصله او کم ذاتو ته محتاج شوم

ژونده خرنگه حساب دي رانه واخيست

اوس می پہ هیچا نہ راسیگی

بی غمہ یارہ خیری خیل زان ته کومه

دہ جنت ہوری بہ پریگدم پہ جنت کی

دہ دوزخ نہ کہ آواز دہ جانان راغی

🔥❤️ ... وخت چي تيريگي غم ٿيريگي ... 🔥❤️

🔥❤️ ... نه پورا ڪيگي ده بدبختو ارمانونه ... 🔥❤️

هر سه مي ياد وو چي درتلم خودا مي نه ياديدل

چه په دي لاره خو بيگاه زه مرور تلي ووم

په نصيب ڪي مي بيخي خوشالي نشته 🥲🥲

ڪله ڪله په خپل زان باندی خفه شم 🥲🥲

مينه هغو سره ڪوه چه سي احساس خو لري

زرگيه هر انسان په مينه باندی سه پوهيگي

نصيبه پير درنه خفه يم

ڪله مي خان ڪري ڪله غوارمه خيرونه

مسافر ٿول وطن ته راغلو

پايار خفه دي يا له قصده نه راڃينه

مسافر مه وژنه خاونده

په زکندن کی دوطن ارمان کوینه

په نیمه شپه کی می سلگی دی

جانانه ستا له غمه نه راخی خوبونه

دبیوسی ناری می وکری

پری پردی وو خپلو ږغ کله کوونه

سترگی دی مری راوارولی

لکه خزان دی یاره پانی پانی کرمه

په خوله تپه غزل مصرې شه

ژوند دي د مېنې او مـزې شه

لږ مي زړگي ته رانيـزدي شه

رباب وهي گـوتي دي پرې شه

د بام په سـر درته يواځي ناسته يمـه

ده تشی خولی مئین دی نه یم

په سخته ورز به درنه زان قربانه ومه

ارمان به وکی وخت تیر وی

خلک به ڈیر وی سوک به لاس نه درکوبنه

ده دعا چل دی رانه هیر کړو

مئین دی ڈیر شه چی خیری درته کوبنه

زما نصیب کی جانان نشته

خلقه زما په نصیب مه ٹڑی شرتونه

خراغ راواخله رڼا وکړه

صبا به وایه چی ماخوب لیدلی وونه

په کبرجن لالی مین یم

اوس چی گیلی راته کوی خندار اځینه

دسر له سترگو می پناه یی

دزیره په سترگو به دی تل دیدن کومه

په مادی کړی څه بلاده

دقدم خاوری دی په جیب کی گرزومه

خلک مجبور شی وطن پریردی

زه داشنا دلاسه بل وطنه ته ځمه

دنیمی شپی بیداره اوسه

دروازی زنجیر به ورو ورو صرنگومه

په زړه دی غبرگ لاسونه کپړده

زه می دخپلی کوزدی زیری درکومه

مینه دی کره په سترگو ږوند شی

بیلتون دی نه لیدو چی غرونه ږنگوینه

د بیلتانه ماښام می وژني

له ژونده تللي خلک ولي نه راځینه

تللي لالیه یو ځل راشه

دا ستا را پاتي تصویر نیمه وخورمه

دمحبت باران دی وشی 🙌

چی له دی توروزرونو یوسی نفرتونه

خوانی می لاره راشه زرکړه 😞

زلیخانه یمه چی بیابه پیغله شمه 😞

بارانه لس ورازی واریگه ❤️ ❤️

نه می غنم شته او نه دا یار دیدان ته زمه ❤️ ❤️

باران ورپړي کوڼه خاخی 🌷

زه کټ په اوږه گرز او م تایادوم 🌷

خدایه دبنکلو باران اوکړی

چی عاشقانو له تری او ترم ډمونه

نصیبہ ڈیر درنہ خفہ یم

زہ دی پہ سمہ لگووم لگی پہ غرونو

جانانہ راشہ راپخلاشہ

نور می دزیرہ ستنی کبری درپسی دینہ کہ

راخی نو یارہ راشہ

دتوحیدیار زرگی دی خاوری ایری کرونہ

جانانہ لارشہ خدای دی مل شہ

داستا پہ یاد کی بہ نورہم تیرکرم کلونہ

توحیدہ ورک چی رانہ نشی

داد بیغورہ یاری درد می ژروینہ

باري دي نه كوم شرميرم

دلري لري تماشه به دي كوومه

بيلتانه وسوم غم ايره كرم

خوبنه دباد ده چي په كوم طرف مي وړينه

زما څلور څانگي جانانه

دهري څانگي دي جولي جولي گلونه

پيغلتوب نيمه پادشاهي ده

ورک ناويتوب شه چي دوه نيمي ورځي وينه

په نوم يي زه بدنامه گرځم

جانان چي بله خوبنه وي دل به وينه

هندوان دمرگ نه پس سيزل کړي

زه مسلمان لالي په ژوند سيزلي يم

دجداي عمر دي ډير شو

نور مي نو چاپ کړله داستا ټوله عکسونه

ترتیب کوونکی : ثناوالله توحیدیار

راتوولوونکی : ثناوالله توحیدیار

زمور دواتساپ شمیره : +989392638437

989392638437 زمور تلیگرام: +

ایمیل ادرس :

sanaullahfarhad07@gmail.com

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**